

Šiame
numeryje
skaitykite

2 psl.

Geriausieji ūkininkai iš
ekskursijos grįžo kupini
įspūdžių

Baseino atgaivą pakeis
upės ir ežerai

3 psl.

Sąžiningumas ir
darbštumas — sėkmingo
ūkininkavimo pagrindas

4 psl.

Jiems gegužė — neeilinių
gimtadienių mėnuo

5 psl.

Antrųjų namų artuma

7 psl.

Pirmosios 60 veršelio
dienų

Veršelių auginimo
strategija — duokit
vandens

8 psl.

Lietuviški DIONE ledai
gavo aukščiausią „Grand
Gold“ įvertinimą
tarptautiniuose
apdovanojimuose

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

DŽIUGIADIENIO šventė Telšiuose

Vertinimo komisijos rankose — pasirašyti sūrio DŽIUGAS sertifikatai.

Šiomet jau ketvirtą kartą, per Džiugo vardadienį, Sūrio DŽIUGAS namuose Žemaitijos sostinėje surengta tradicinė DŽIUGIADIENIO šventė.

Ją, kaip ir ankstesniais metais, lydėjo nuo pat ryto saulės spindulių nepašykštėjusi diena, suteikusi šventės dalyviams puikios nuotaikos.

Autoritetinga sūrio DŽIUGAS sertifikavimo komisija suvienijo įvairių sričių atstovus. Joje — „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas, gamybos vadovas Ramūnas Dargis, sūrių gamybos padalinio vadovė Renata Bučiuvienė, Ekonomikos skyriaus vadovė — nepriklausoma vertintoja Dalia Karalevičienė, „Nepriklausomų tyrimų laborato-

rijos“ direktorė Gražina Norkevičienė. Prie jų prisijungė garbūs svečiai. Stipriausiam visų laikų pasaulio žmogui lietuviui Žydrūnui Savickui su dėkingumu tvirtai ranką būtų spaudęs pats mitologinis Telšių įkūrėjas ir žemaičių galiūnas Džiugas, kurio vardu pavadintas sūris garsina Lietuvą pasaulyje. Darbingai buvo nusiteikęs ir Galiūnų federacijos atstovas Gedimi-

nas Ramonas su viešniomis — Užsienio reikalų ministerijos Ekonominio santykių departamento direktoriaus pavaduotoja Dalia Kreiviene ir Žemės ūkio ministerijos Kokybės politikos skyriaus vedėja Jolita Matutaityte.

O kokia šventė be svečių iš užsienio, ypač sūrių gurmanų šalies Prancūzijos!

(Nukelta į 2 psl.)

SVEIKINAME

geriausius balandžio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Vida Vištartienė — Gūbrių k., Šilalės sen., Šilalės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Vaidaugas Burneckis — Ruskių k., Laukuvos sen., Šilalės r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Vaclovas Saudargas — Pelaičių k., Rietavo sen., Plungės r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Romas Norkus — Vieštvėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Alvydas Šimkus — Gintenių k., Upynos sen., Telšių r.

Geriausio ekologiško pieno gamintoja

Karina Mikalauskienė — Jodėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

2016 m. balandžio mėnesį Lietuvoje pieną supirko 67 įmonės
Informacija apie mokėtą pieno supirkimo kainą 2016 m. balandžio mėnesį

Vidutinė 2016 m. balandžio mėn. įmonės mokėta kaina už natūralų pieną, be nuoskaitų (Eur už t)

Natūralaus pieno kaina 2016 m. balandžio mėn. mokėta pieno gamintojams, parduodantiems daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį (Eur už t)

DŽIUGIADIENIO šventė Telšiuose

(Atkelta iš 1 psl.)

Šiomet komisijoje kruopščiai mūsiškį sūrį vertino Jean-Louis Galesne.

Komisijos nariai, lydimi įmonės specialistų, keliavo į gamybos cechus, kur gaminamas ir brandinamas kietasis sūris DŽIUGAS. Jiems suteikta galimybė iš keliasdešimties tūkstančių sūrių galvų patiems išsirinkti mėginius ir išbandyti sūrininkų įrankius. Tai puikiausiai įrodo, kad įmonės technologai neabejoja gaminamo sūrio kokybe ir visiškai pasitiki atliktu darbu — nesibaiminama vertinti bet kurį sūrį. Paimta ir degustuota visų brandinimų — 12, 24, 36 ir 48 mėnesių — sūrio mėginių, įvertinant pagal klasikinį kriterijų — skonį, kvapą, spalvą, išvaizdą ir konsistenciją.

Po degustacijos vertinimo komisija ir svečiai rinkosi į Sūrio DŽIUGAS namus. Jų rūsyje laukė naujai parengta ekspozicija apie pieno pramonę laiko vingiuose, taip pat pieno produktų gamybos tradici-

jas Žemaičių krašte. Šią ekspoziciją numatoma nuolat papildyti.

Po to iškilmingo renginio dalyje pardavimų ir rinkodaros vadovė Asta Gaubienė paskelbė sūrio vertinimo rezultatus. Aukščiausiai dešimtbalėje sistemoje įvertintas 48 mėnesius brandintas sūris. Jam nedaug nusileido kitų brandinimų sūriai.

Komisijos nariai pasirašė sūrio vertinimo sertifikatus. Visus maloniai nuteikė žinia, DŽIUGIADIENIO išvakarėse atskriejusi iš Briuselio, apie aukščiausią Krištolinio skonio (Crystal taste award) apdovanojimą legendiniam žemaičių sūriui DŽIUGAS Gourmet, brandintam 36 mėnesius. Tokią nominaciją Europos skonio ir kokybės institutas suteikia tik tiems produktams, kurie trejus metus iš eilės pelno tris aukso žvaigždes iš tiek pat galimų. Žinant, kad autoritetinga komisija skonį ir kokybę vertina akluoju būdu — tai aukščiausias pasiekimas laiptelis, ant kurio puikuojasi DŽIUGAS.

Visus su švente pasveikino įmonės valdybos pirmininkas Algirdas

Komisija pasirengusi darbui.

Pažemeckas. Padėkos žodį darbšties žemaičių sūrininkams tarė ir svečiai.

Jaukiuose sūrio DŽIUGAS na-

muose, už kurių langų Masčio ežero platybėse maudėsi saulės spinduliai, netrūko vaišių. Žinoma, buvo ir tradicinis DŽIUGIA-

DIENIO tortas, pagardintas garsiuoju sūriu, skambėjo muzika, lydima šeiminių dėmesingumo ir svetingumo.

Geriausieji ūkininkai iš ekskursijos grįžo kupini išpūdžių

Dar neišblėso geriausių ir lojaliausių „Žemaitijos pieno“ bendrovės ūkininkų šventės aidai Klaipėdoje. Būtent ten paskelbta, jog geriausiems praėjusių metų ūkininkams pagal visus vertinimo kriterijus ir geriausio ekologiško ūkio šeiminiui greta pagerbimo raštų ir dovanų skiriama nemokama ekskursija Lietuvoje.

Išaušo balandžio 28-osios rytas, kai nuo „Žemaitijos pieno“ bendrovės autobusu išvykta į Biržus. Ten vidurdienį aplankytas Biržų dvaras, susipažinta su unikalia ekspozicija „Senoji aludarystė“. Ekskursantai su įdomumu dalyvavo edukacinėje programoje suaugusiems „Žaldoko alus“, kur susipažino su senosios aludarystės reikmenimis ir aukštaičių vaišingumą menančiomis tradicijomis.

Vėliau laukė išvyka į Anykščius. Pakeliui apsilankyta Kalitos kalne, smagu buvo išbandyti „vasaros rogutes“. Prabėgusi pirmoji ekskursijos diena baigėsi įkurtuvėmis viešbutyje Anykščiuose ir gardžia vakariene. Antrosios dienos rytas po pusryčių prasidėjo SPA procedūromis. Ne vienam patiko vaistažolių vonia „Stiprybė“, klasikinis masažas, baseino ir sūkurinės vonios malonumai.

Popiet apsilankyta Anykščių vyno darykloje, kur surengta įdomi ekskursija, vyko ir vyno degustacija. Saulei perkopus pusiaudienį, laukė egzotiškas pasivaikščio-

jimas medžių lajų taku. Čia pat ir garsusis Puntuko akmuo aplankytas. Į pavakarę ekskursantai patraukė aplankyti Anykščių krašto perlo — neseniai po rekonstrukcijos atgimusio Burbiškio dvaro. Vos už 7 kilometrų nuo Anykščių įsikūręs dvaras yra tiksliai atkurtas ir restauruotas pagal 1853 metų duomenis.

Trečiąją ekskursijos dieną po pusryčių ir atsisveikinant su svetinguoju Anykščių kraštu, laukė kelionė į Panevėžio rajono Radviliškių kaimą, kur šeimos kepykloje susipažinta su jos darbo specifika, padegustuota gaminių.

Grįžtant į Telšius, daugelis panor pamatyti dar vieną Burbiškio dvarą, įsikūrusį Radviliškio rajone. Juk čia rengiamos garsiosios mūsų šalyje tulpių žydėjimo šventės! Buvo gera pasivaikščioti po didžiulį dvaro parką, regėti 3 hektarų tvenkinį, žengti tiltais ir tilteliais, gėrėtis įvairių rūšių ir formų atvežtiniais augalais.

Turininga ekskursija greitai prabėgo, bet išpūdžiai, sutvirtėjusi tarpusavio bičiulystė pasiliko ilgam.

Baseino atgailą pakeis upės ir ežerai

Sveiko gyvenimo būdo puoselėjimas — vienas iš „Žemaitijos pieno“ prioritetų, nes tik sveikas ir žvalus kolektyvo narys gali dirbti entuziastingai, kūrybingai ir produktyviai.

Nuo spalio 1-osios, kai gamtoje maudytis šaltoka, kiekvienam „Žemaitijos pieno“ bendrovės darbuotojui sudaroma galimybė vieną kartą per savaitę valandą nemokamai su savo šeimos nariu lankytis „Ateities“ pagrindinės mokyklos baseine. Žmonės tuo labai patenkinti, nes plaukymas suteikia naujų jėgų ir pakelia nuotaiką.

Pavasariui atėjus ir gamtai pasiūlius upes bei ežerus, atsisveikinama su baseinu iki rudens, surengiant nuotaikingą šventę. Šiais metais ji vyko „Ateities“ pagrindinėje mokykloje balandžio 30 dieną. Buvo varžomasi įvairiose rungtyse pagal amžiaus grupes. Vaikų — mergaičių ir berniukų — 25 metrų plaukimo rungtyje greičiau-

siai finišą pasiekė Ilonos Kniežauskienės sūnus Nedas ir Ramūno Budreckio dukra Germantė.

Šeimų rungtyje nepralenkiamas buvo apsaugos darbuotojas Donatas Druktenis su sūnumi Justu. Ypač už užsispyrimą reikia pagirti Vitalijaus Petrošiaus dukrą Eveliną, kuri 200 metrų ištermės plaukime parodė geriausią rezultatą. O vyrų ištermės plaukimą 300 metrų rungtyje laimėjo Jokūbas Gedgaudas. Vyrų plaukimo 50 metrų nugaru rungtyje nenugalimas buvo Rigildos Banienės sūnus Domantas.

Šventėje nepamiršti uoliausi baseino lankytojai. „Žemaitijos pieno“ firminiai rankšluosčiai apdovanoti Sūrių-sviesto gamybos

padalinio meistras Algirdas Jucys, šio padalinio aparatininkas Ramūnas Budreckis, UAB „Čia Market“ pardavėja Laima Budreckienė.

Renginio metu pagerbtos „Ateities“ pagrindinės mokyklos trenerės Lilija Puodžiukaitienė ir Inga Zeniauskienė, prisidėjusios prie sklandaus šventės organizavimo. Joms įteiktos atminimo dovanėlės.

Šventės organizatorės — mokyklų vadybininkė Kristina Sutkienė ir profesinės sveikatos specialistė Odeta Bružinskaitė — pasidžiaugė darbuotojų aktyvumu. Ir į simbolinį baseino uždarymą jų susirinko gausiai — arti 50.

Svarbiausia, kad visus lydėjo gera nuotaika, kurią dar labiau sustiprino pelnyti prizai, o ir gardžių užkandžių, atsigavinanant mineraliniu vandeniu „Tiché“, netrūko.

Netruks prabėgti vasara ir vėl visų lauks baseinas — naujų jėgų ir žvalumo papildymo šaltinis.

Sąžiningumas ir darbštumas — sėkmingo ūkininkavimo pagrindas

Regina ir Alfonsas Kadžiuliai, gyvenantys Utenos rajono Vyžuonų seniūnijos Šiaudinių kaime, yra iš tų ūkininkų, kurie ūkininkavimą grindžia svarbiausiomis pamatinėmis vertybėmis — sąžiningumu, meile darbui ir didžiule atsakomybe.

Kadžiuliai, dviese be samdomų darbininkų, dirbdami patys prižiūri savo karvutes, jas melžia. Žinia, nuo taisyklingo melžimo ir higienos labai priklauso pieno kokybės rodikliai, kurie visuomet puikūs.

„Galiu tik pasidžiaugti Reginos sąžiningumu. Jai pieno kokybė — įsisauganti gero ūkininkavimo būtinybė. Ūkininkė vertina sąžiningą partnerystę su žemaičių pieno perdirbimo įmone, nes už kokybišką pieną gauna piniginių priedų“, — džiaugėsi sėkmingu Kadžiulių ūkininkavimu „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aistė Sabaliauskaitė. Pasak vadybininkės, ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Ūkininkė kasdien stropiai

seka pieno kokybinius rodiklius ir juos akylai analizuoja. Ji anksčiau pieną tiekėdavo kitai pieno perdirbimo įmonei, o pradėjusi bendradarbiauti su „Žemaitijos pieno“ bendrove, tik džiaugiasi. Regina patenkinta reguliariu atsisakymu už kiekvieną dekadą, be to, pastangos už sąžiningą ūkininkavimą, parduodant aukštos kokybės pieną, nelieka nepastebėtos ir finansiškai įvertinamos.

Reginos nuotrauka puikavosi praėjusiam „Pienininkystės“ laikraščio numeryje tarp 2016 metų I ketvirčio geriausių ūkininkų, nes ūkis lyderiavo tarp pirmos grupės ūkių, per dieną parduodančių nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno.

Turinti buhalterinį išsilavinimą ir patirtį dirbdama atsakingą darbą

Vilniuje bei Utenoje, Regina šiaudien puikiai išanalizuoja, kas lemia finansinę ūkininkavimo sėkmę. Būtent nepriekaištingi pieno kokybiniai rodikliai tai ir užtikrina.

Reginos tėviškė — Ukmergės kraštas, Vepriai. „Čia „atsekiau“ paskui vyrą, nes tuomet buvo paskirtas Naujasodžio kolūkio pirminko pavaduotoju. Įsikūrė kolūkiniame name, o vėliau, jau Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo laikais, jį įsigijo. Gal prieš 8 ar 10 metų renovavo, tai pastatas tarsi atgimė ir yra tikra kaimo puošmena. Savarankiškai ūkininkaudami, į bankus stengėsi „nekelti kojos“. Pasinaudojo tik pusiau natūrinio ūkio parama.

Abu dirbdami kantriai ir sąžiningai, visuomet buvo vertinami. Vi-

Sodyba ne kartą pripažinta gražiausia seniūnijoje.

są laik ir ūkyje — tvarka pavyzdin-ga. „Gal ketvertą ar penketą kartų mūsų ūkyje lankėsi įvairios delegacijos, tarp jų iš rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir gėrėjosi tvarka bei švara. Pamenau, kai dar 4 ar 5 karvutes turėjome, o svečias iš Vokietijos jas glos-

tė“, — pasakojo Regina. Ir šiaudien užėjęs į pieno bloką rasi pavydėtiną švarą ir tvarką, nes tai šeiminkams tarsi jau gėrėjosi ūkininkavimo sampratą su neišraunamomis šaknimis.

Ūkyje prišienaujama savų kokybiškų pašarų — šieno ir šienainio. Karvėms negailima mineralinių priedų, lažomosios druskos. Ganyklos tolakai — už keturių kilometrų. „Pavasarij vežamos karvutės į tralą lipa nenoriai, užtat rudenį, kai orai atvėsta, jos pačios veržiasi į tvartą“, — šypsodamasi pasakojo šeiminkė.

Kokia tvarka ūkiniuose pastatuose, tokia ir visoje sodyboje. Ji ne kartą pripažinta tarp gražiausių seniūnijoje. Regina čia daug savo laisvo laiko praleidžia. Užtat gyvenamasis namas skendi gėlėse, o išpuoselėtoje aplinkoje malonu patiems darbštuoliams šeiminkams bent kiek atsipūsti nuo kasdienių rūpesčių. Čia ir jauki pavėsinė, ir nedidelis baseinėlis su ant kranto tarsi gyvomis varlytėmis.

Ideali tvarka pieno bloke.

Pavėsinėje gera atsipūsti.

Regina Kadžiulienė stropiai prižiūri karvutes.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Gegužės mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė šeši ūkininkai, pianą tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

40 metų jubiliejus sukako Žydrūnai Jonikaitienei iš Tauragės rajono Žygaičių seniūnijos Skiržemės kaimo.

50 metų gimtadienius pasitiko Pagėgių savivaldybės Vilkyškių seniūnijos Sokaičių kaimo ūkininkas Raimondas Krolis, Šilutės rajono Juknaičių seniūnijos Tarvydų kaimo ūkininkas Valdimaras Balčinas, Joniškio rajono Rudiškių seniūnijos Rudiškių kaimo ūkininkas Arūnas Stasiulis ir Šilalės rajone, Kvėdarnos seniūnijoje, Sauslaukio kaime, gyvenantis Jonas Baublys.

60 metų sukaktį atšventė Anita Avdaljan iš Mažeikių rajono Šerkšnėnų seniūnijos Žemalės kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelienė, vadybininkai Petras Kulvietis, Aldona Krikščiūnienė, Danutė Jokubauskienė.

Auksarankis meistras

Valdimaras Balčinas su žmona Vida.

Valdimarą Balčiną būtų galima, nė kiek neperdedant, pavadinti auksarankiu meistru, nes šiam žmogui neįmanomų darbų, kurių nepadarytų savo rankomis, ko gero, sunkiai atsirastų.

Iš tolo akį traukia išvaizdus gyvenamasis namas, jauki pavėsinė, graži ir sodybos aplinka. Žinoma, prie jos puoselėjimo daug prisideda šių namų šeimininkė Vida.

Ji prisipažino, kad jaunystėje nesvajojusi gyventi kaime, labiau traukė miestas.

(Nukelta į 6 psl.)

Vaikai seka tėvų pavyzdžiu

Jonas Baublys, baigęs Pajūrio žemės ūkio mokyklą, kurį laiką sėkmingai dirbo Pajūralio tarybiniame ūkyje, kuriame karves melžė ir jo žmona Vida. Ilgainiui ūkininkai įsikūrė visai šalia Vidos tėviškės, Sauslaukio kaime, kur šandien klesti jų prižiūrimas ekologinis pienininkystės ūkis, jau 25 metus pianą tiekiantis tik „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Gražiai suręstas namas, darbščių rankų prižiūrima sodyba, kuo puikiausiai įrengtos fermos, apsuptos kerinčios Žemaitijos krašto gamtos, – visa tai darnios Baublių šeimos darbo vaisiai.

(Nukelta į 6 psl.)

Jonas ir Vida Baubliai su sūnumi Egidijumi ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininke Danute Jokubauskiene (antra iš dešinės)

Ūkio nemainytų į mokyklos triukšmą

Žydrūna Jonikaitienė.

Žydrūna Jonikaitienė – buvusi pedagogė ir apie 10 metų mokiusi vaikus, bet jaunai moteriai kasdieniai darbai malonesni gamtos prieglobstyje negu nuo vaikų klegesio triukšmingoje mokykloje.

Taip susiklostė gyvenimas, kad moteris ir toliau ūkininkauja šviesaus atminimo sutuoktinio Dariaus gimtinėje. Po vienu stogu gyvena su uošviais, kurie, būdami solidaus amžiaus, dar neblogai juda ir nedykinėja.

(Nukelta į 6 psl.)

Gyvenimas, vertas knygos puslapių

Anitos ir Rafik Avdaljan pienininkystės ūkis įsikūręs Žemalės gyvenvietėje. Pradžia buvo panaši į daugelio ūkininkų – nupirkta namas, 3 hektarai žemės, dvi piendavės karvutės ir stiprus noras turėti nuosavą ūkį.

Pati įkurtuvių pradžia gulė ant Rafiko pečių, nes Anita dirbo Mažeikių naftos perdirbimo gamykloje. Anot ūkininkės, jos vyras ne tik darbštus, gabus, bet ir išsilavinęs, baigęs dvi aukštąsias mokyklas. Vienu metu dėstytojavo Armėnijos proftechninėje mokykloje. Tiek Anitos tėvai Latvijoje, tiek Rafiko tėvai Armėnijoje – visada gyveno ūkiškai ir savo ūkininkavimo patirtį nuo mažų dienų skiepijo vaikams.

Anita užaugo penkių vaikų šeimoje.

(Nukelta į 6 psl.)

Anita Avdaljan.

Išvien su sūnumi

Raimondas Krolis su sūnumi.

Raimondas Krolis įsikūrė Pagėgių savivaldybės Sokaičių kaime ir ūkininkauja netoli savo tėviškės.

Raimondo žmona Lena – iš gretimio Šilalės rajono Bilionių kaimo, kur stūkso garsusis piliakalnis. Čia švenčiamos įvairios šventės.

Sename vokiškame name gyvena dvi šeimos, o Nemunas – ranka pasiekiamas. Tačiau šeimnininkas prie upės gali prieiti tik su leidimu – mat gretimais pasienio zona su Kaliningrado sritimi žymi specialūs stulpeliai.

(Nukelta į 6 psl.)

Visur suspėja

Iki pradėdamas ūkininkauti, Arūnas Stasiulis dirbo Radiškių kolūkio traktorių eksploatacijos inžinieriumi, o jo žmona Raimonda – vaikų darželyje. Lietuvai tapus nepriklausoma, Stasiulių šeima už pajus išigijo sodybą, kurioje ilgainiui įkūrė ir pieno surinkimo punktą.

„Vaikai buvo maži, reikėjo rūpintis šeimos gerove – tai su žmona ryžomės savarankiškai ūkininkauti“, – pasakojo Arūnas. Taip, palaikomas darbščių rankų ir tikėjimo

mo kasdieniu darbu, pamažu kūrėsi Stasiulių pienininkystės ūkis. Gražiai užaugo šeimos atžalos.

(Nukelta į 6 psl.)

Arūnas ir Raimonda Stasiuliai su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininke Aldona Krikščiūniene (dešinėje).

Antrųjų namų artuma

Neseniai „Šilutės Rambynų“ gamybos vadovei Birutei Archipovienei sukako 40 metų, kai ji dirba šioje įmonėje. Žinoma, tokia iškalbi sukaktis liudija, jog čia gera, nes praleisti patys gražiausi jaunystės metai, čia Birutė augo kaip specialistė, šiandien vadovaujanti svarbiausiam įmonės padaliniiui.

Algirdas Dačkevičius

Neišbėgo iš gimtojo miesto

Birutė Archipovienė – šilutiškė. Profesiją įgijo Kalvarijos maisto pramonės technikumė. Ten pasirinko studijas, ko gero, dėl to, kad šiame krašte gyveno seneliai. Birutė nuo mažumės traukė egzotiškas kaimas, pas senelius ji išmoko ir karvutę pamelžti.

Baigusi technikumą, paskyrimą gavo į Šilutę. Pirmoji darbovietė – Usenų sviesto cechas, bet Pieno priėmimo skyriuje pieno priėmėjas dirbo trumpai, traukė prie namų. 1976-aisiais Birutė atvyko į tuometę Šilutės sūrių gamyklą. Ten iš pradžių irgi dirbo Pieno priėmimo skyriuje pieno priėmė-

ja, bet gal po metų nutarė pasukti į laboratoriją. Čia jai patiko – mikrobiologe dirbo apie 10 metų, bet, atsiradus sūrių gamybos cechui, iš ten turėjo išeiti, pasak specialistės, „su ašaromis“. Tai buvo gal 1989-ieji.

Pasak Birutės, tuomečiame ceche nebuvo jokios modernios įrangos – vyravo rankų darbas. Sūrių gamyba prasidėdavo specialiose voniose, vėliau masę sūriams sukurtų tarsi į dideles skaras, sudėdavo į formas ir pakišdavo po presu. Po to prisieidavo rankomis išdaužyti sūrius iš formų, sudėlioti į lentynas, o ten juos vartyti, nuplauti ir pagaliau parafinuoti. Sūriai buvo fasuojami į medines dėžes, kurias meistriškai užkaldavo darbuotojos moterys. Tuomet nuo anks-

Tarp kitų pagerbtų kolektyvo narių (centre) Birutė Archipovienė, net 40 metų išdirbusi vienoje įmonėje.

tyvo ryto iki vėlyvo vakaro buvo pagaminama apie 2,5 tonos fermentinio sūrio.

„Sunkesnio darbo nė vienas iš mūsų nebijojo, žmonės keisdavosi, bet gamyba turėjo judėti į priekį. Cecho meistras tuomet irgi negalėjo būti baltarankis, tad prie darbų reikėjo kibti išvien“, – prisimena Birutė Archipovienė.

1995 metais Birutė pradėjo dirbti cecho vyr. meistre. Tuomet įmonėje buvo įdiegta nauja vokiška sūrių gamybos linija „Shwarte“. Ši naujovė leido daug sklandžiau rikiuoti visus darbus. Pirmutinis ir didžiausias tuometis laimėjimas – 2000 metais sūriui „Taurus“ tarptautinėje „AgroBalt“ parodoje pelnytas aukso medalis. Vėliau sekė ir kiti apdovanojimai. Bet svariausias laimėjimas, pasak Birutės, įdiegta naujovė Lietuvoje – PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių gamyba. PIK-NIK pasiekė didžiausių laimėjimų tarptautinėse ir mūsų šalies parodose, o objektyviausi vertintojai – Lietuvos pirkėjai – PIK-NIK plėšomos sūrio dešreles pripažino populiariausia 2015-ųjų metų preke didžiuosiuose mūsų šalies prekybos centrų lentynose.

Už sąžiningumą – aukščiausias balas

Pasak įmonės vadovo Algirdo Bladžinausko, Birutė Archipovienė už sąžiningą darbą dešimtbalėje sistemoje galima vertinti aukščiausiu balu. „Geriausias rodiklis – įmonės gamybos rezultatai, kuriuose gamybos vadovės indėlis – didžiulis“, – sako A. Bladžinauskas.

Gamybos direktorė Renata Rupšienė irgi pritaria tokiam įmonės vadovo vertinimui. Abi vado-

vės viena kitą supranta iš pusės žodžio: jos ilgą laiką dirba drauge, o pagal Zodiako ženklą – Svarstyklės.

„Tai išskirtinis žmogus, su kuriuo be jokios baimės galėčiau „eiti į žvalgybą“, – taip daug ką pasakydama Birutė vertina Renata Rupšienė. Gamybos direktorė pasidžiaugė, jog su Birute, sprendamos įvairiausias gamybos reikalus, randa geriausias sprendimus. Svarbiausia – visuomet rasti dalykišką kalbą su kolektyvo žmonėmis. Birutei tai nesunkiai pavyksta. „Tai specialistė, neveniganti prisiimti atsakomybės už savo sprendimus, o kartais, būdama labai sąžininga, ir už kolegą“, – sakė R. Rupšienė.

Rezultatai liudija

Gamybos direktorė Renata Rupšienė, parodžiusi apdovanojimų lentyną, pastebėjo, kad prie jų labai svariai prisidėjo gamybos vadovė Birutė Archipovienė.

Pasak R. Rupšienės, įmonės gerėjantys gamybos rezultatai tik džiugina. Viena iš pagrindinių įmonės užduočių – nuolatinė ir užtik-

rinta produkcijos kokybė visuose technologiniuose gamybos etapuose, nes būtent nuo kokybės tiesiogiai priklauso realizuojamos produkcijos apimtys ir įmonės prestižas. Todėl didelis gamybinio kolektyvo, kurio pirmosiose gretose žengia B. Archipovienė, darbas skirtas būtent PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių kokybės ir maisto saugai užtikrinti.

Įmonėje vyksta nuolatiniai darbuotojų mokymai maisto saugos ir kokybės užtikrinimo klausimais, sukurta kontrolės sistema, apjungianti nemažai reikalavimų – nuo žaliavų bei maisto priedų priėmimo iki galutinio produkto patikrinimo. 2014 metais, be įprastinių ISO 22000; ISO 9001 bei BRC standartų auditų, įmonė turėjo prekybos tinklų „Biedrionka“ bei TESCO patikrinimus. Visų auditų patikrinimo teigiami įvertinimai rodo, kad kokybės kontrolė įmonėje patikima ir užtikrinta. Prie visų šių ir kitų pasiekimų, be abejonės, reikšmingas gamybos vadovės B. Archipovienės indėlis.

(Nukelta į 6 psl.)

(Iš kairės) Birutė Archipovienė ir Renata Rupšienė vienos kitą supranta iš pusės žodžio ir dirba darniai.

Tarp veteranų su generaliniu direktoriumi Algirdu Bladžinausku.

Birutė su mama ir seserimi.

Birutė Archipovienė su sūnumi ir dukra.

Išvien su sūnumi

(Atkelta iš 4 psl.)

Tačiau Raimondui tai netrukdo pažvejoti. Žinoma, jei yra laiko, daug mėliau medžioklė.

Visokiausių nutikimų iš jos galėtų pasakoti ūkininkas — kaip nuo 200 kilogramų svorio pašauto šerno vos sveiką kailį išnešė, kaip kitą kartą pats girijos knyslius į sodybą buvo atkurnėjęs. Čia nevengia užsukti ir stirnaitės.

Tai egzotiškos akimirks, trumpai atitaurkiančios žvilgsnį nuo kasdienių darbų. O jų netrūksta. Iš pradžių Raimondas darbavosi tuometėje Šilutės hidraulinių pavarų gamykloje, gyveno bendrabutyje.

Keitėsi laikai, sumažėjo darbo ir mieste, tai žvilgsnis nukrypo į tėviškę, kur ūkininkavo tėvai. Iš pradžių žemę nuomojosi, vėliau 15 hektarų perleido mama, dar ir savo nusipirko. Taip ir pradėjo ūkininkauti. Viską stengiasi nudirbti

savo rankomis, todėl europinėse paramos programose nedalyvavo. Raimondas baigia pasistatyti tvartą. „Nuo pamatų — iki stogo pastačiau. Ir mūryti išmokau. Dabar svarbiausia įeiti į statinio vidų, o dėl pieno melžimo įrangos teks palaukti“, — pasverdamas savo finansines galimybes, praktiškai kalbėjo ūkio šeimininkas.

Kroliai užaugino ketvertą vaikų. Dukros jau suaugusios. Viktorija darbuojasi Viešvilės pasienio užkardoje, o Vaida gyvena Sakučiuose. Didžiausias pagalbininkas tėvui — septyniolikametis sūnus Karolis. Jis nuo mažumės linkęs prie technikos. Broliukui Armandui — aštuoneri, bet gal iš jo irgi ateityje išaugs geras pagalbininkas.

Prieš akis — šienapjūtė, bet ji Raimondui didelių rūpesčių nekelia, mat turi įsigijęs visą šienavimo techniką. Tai ūkininkui leis prisiruošti gerų pašarų.

Auksarankis meistras

(Atkelta iš 4 psl.)

Moteriai yra tekę darbuotis ir Klaipėdoje, ir Šilutėje. Valdimaras yra dirbęs tuomečio Pašyšių tarybinio ūkio fermoje veršelių prižiūrėtoju.

Į Tarvydų kaimą jauna šeima šįmet atsikėlė 1988 metais, vadinasi, už dvejetainio metų švęs šioje vietovėje įkurtuvių 30-metį. Už metų — 2017-aisiais — Balčinų laukia ir bendro gyvenimo santuokoje 30-metis.

Sutuoktiniai, puikiai sutardami, dirba ranka rankon. Patys drauge melžia karvutes, kartu ir aplinką puoselėja. O šeimininkui visi meistrystės darbai ant pečių gula. Iš kažkada ūkių laikais gauto alytnamio po rekonstrukcijos atsirado jaukus gyvenamasis namas. „Tvartukai irgi buvo maži, tai lėčiau tol, kol pamonomą statinį savo rankomis nulipdžiau“, — šypsodamasis pasakojo šeimininkas.

Ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Vieni pirmųjų Tarvyduose išbandėme naujovę, kuri su kaupu pasiteisino“, — pasakojo apie pieno mėginių atrinkimo tvarkos ekonominę naudą Valdimaras. Jis pastebėjo, kad be reikalo žmonės baiminasi naujovių. „Tik pats išbandęs naują tvarką, gali suvokti jos privalumus“, — sakė Valdimaras, turėdamas omenyje, jog už tvarkingą ir sąžiningą ūkininkavimą, tiekiant bendrovei kokybišką pieną, gaunama papildomų pajamų.

Šeima užaugino dvejetą vaikų. Dukra Vitalija gyvena Šilutėje ir augina dukrą bei sūnų. Prie didesnių darbų prikimba žentas Remigijus. Gaila, jog nepalankiai susiklostė likimas Balčinų sūnui. Jis jau iškeliavęs Anapilin.

Ramaus būdo, nors jaunystėje yra tarnavęs Afganistane ir ten matęs karo baisumus, Valdimaras kantriai suka kasdienių darbų girnas ir daug nedejuoja.

prižiūri sodybos aplinką, taip pat triūšia seniūnijoje — dirba ūkvede. Šeimos galva puikus įvairiausių technikos meistras — suremontuoja ne tik ūkio techniką, bet, reikalui esant, ir seniūnijos žoliapjovę.

Ūkininkas prisimena, kaip vaikystėje mielai įsiropšdavo į tėvelio vikšrinį traktorių DT-74, o jei juo dar ir pavežiodavo — būdavo tikras nuotykis. Laisvalaikiu ūkininkų šeimyna atokvėpį randa saulėtame Latvijos pajūryje.

Vaikai seka tėvų pavyzdžiu

(Atkelta iš 4 psl.)

„Puiki pieno kokybė, su meile prižiūrimos karvutės — Vidos kasdienio darbo nuopelnas“, — gerų žodžių žmonai negailėjo Jonas. Ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, o šeimininkai patenkinti gaunamais priedais už atsakingai ir sąžiningai tiekiamą nepriekaištingą pieną perdirbėjams.

Šeimoje užaugo net trys sūnūs. Vyriausiojo Andriaus ir jo žmonos Monikos šeimoje auga pirmasis 8 mėnesių anūkelis Benas. Baigęs studijas Aleksandro Stulginskio universitete, Andrius šiuo metu dirba savo įkurtame ūkyje. Sūnus Valdas, baigęs

studijas Kauno technologijos universitete, taip pat turi savo ūkį, gyvena šalia tėvelių. Jaunėlis Egidijus jau dalyvauja jaunųjų ūkininkų įsikūrimo programoje, visai neseniai taip pat įregistravo savo ūkį. Visi sūnūs — patys svarbiausi pagalbininkai tėveliams. „Turbūt čia ir glūdi sėkmingo ūkininkavimo pagrindas, kai dirbame kartu ir matome perspektyvą nuveiktuose darbuose“, — porino Jonas.

Laisvesniu nuo darbų metu Jonas mielai pamedžioja, yra „Jūros“ medžiotojų būrelio narys. Šiandien ūkininkas gali pasidžiaugti ne viena išvyka į Europos šalis — gyvi prisiminimai iš kelionių į Kanadą, Jungtines Amerikos Valstijas, ten aplankytus ūkius.

Ūkio nemainytų į mokyklos triukšmą

(Atkelta iš 4 psl.)

Ypač uošvis savo laisvalaikį praskaidrina besirūpindamas gražuoliais įvairių veislių balandžiais.

Žydrūna prasarė, kad vienai būtų nelengva ūkininkauti, jeigu nepagelbėtų puiki melžėja Dalia Gofmanienė. Prie visų sunkesnių ūkiškų darbų pagelbsti sumanus ir iniciatyvus Ričardas. O ir šeimininkė — ne iš kelmo spirta. Dražiai sėda į modernaus traktoriaus „John Deere“ kabiną.

Ūkiai sustiprėti leido europinė parama, mat dalyvauta Žemės ūkio valdų modernizavimo ir Nitratų direktyvos programose. Žydrūna džiaugiasi, jog šįmet rugpjūtį galės lengviau atsikvėpti, nes baigs mokėti paskolą bankui.

Dalis ganyklų — netoli sodybos, bet reikia su karvutėmis, jas ganant, ir iki trijų kilometrų nusibelsti. Žydrūna patenkinta bendradarbiaudama su „Žemaitijos pieno“ bendrove, kuri visuomet laiku atsiskaito už parduotą pieną. Tai leidžia geriau planuoti savo ūkinės pajamas ir išlaidas. „Ir kitiems ūkininkams pagiriui žemaičių pieno perdirbėjus už jų sąžiningumą“, — šypsodamasi sakė Žydrūna.

Ferme šįmet įrengtas naujas pieno blokas, gerokai palengvinantis darbą ir užtikrinantis geresnę pieno kokybę. Atokvėpio valandą duris atveria jauki pirtis, kurioje negėda ir didesnį būrelį svečių priimti.

Vaikai — dar moksleiviai: Samanta — aštuntokė, o Ignas — šeštokas. Jų akys kol kas į ūkiškus darbus nekrypsta, o kaip bus vėliau — parodys laikas.

Gyvenimas, vertas knygos puslapių

(Atkelta iš 4 psl.)

Šiandien ūkininkės atmintyje gyvi prisiminimai apie senolių turėtą didelį ūkį, vakarieniškas senelio raikomą namie keptą duoną, visų namiškių susikauptimą prie stalo, didelį sodą, pilną obelių, įvairiausių uogienojų, tarp kurių įsikūrę net vienuolika šeimynų bičių.

Anita visada mėgo dainuoti, mokėsi Ventspilio anuometėje muzikos mokykloje. Likimui lėmus, teko padėti mamai auginti savo brolius ir seserį, tačiau pomėgis dainuoti nenuėjo perniek. Šiandien ūkininkė ne tik aktyviai dirba Trečiojo amžiaus universitete, bet ir dainuoja chore, romanus. Kartu su bendraminčiais romanų vakarais malonino Rietavo, Sedos ir kitų mies-

telių klausytojų ausį, taip pat dalyvaus ir Telšių — kultūros sostinės renginiuose.

Kartu su vyru Rafiku užaugino du sūnus, kurie tėvelių džiaugsmui gyvena Žemalėje. Sūnaus Ritvars ir Jūratės gražioje šeimoje auga Kornelija ir Armandas. Mindaugo ir Irmos šeimyną džiugina neseniai 3 metų sulaukęs Pijus, kuris nuo mažumės turi polinkį muzikai.

Greta ūkio darbų Anita visada randa laiko visuomeniniam darbui ir meno saviveiklai. Ūkininkė gali pasidžiaugti 2007 m. jos iniciatyva įkurta Žemalės bendruomene. Nuo 2004 m. aktyviai dalyvauja Šiaurės vakarų Lietuvos vietos veiklos grupėje, kuriai ilgą laiką pirmininkavo. „Apie mano gyvenimą galima knyga rašyti“, — šypsodamasi kalbėjo Anita.

Visur suspėja

(Atkelta iš 4 psl.)

Dukra Dovilė, baigusi universitete viešojo administravimo studijas, šiuo metu gyvena Klaipėdoje, sėkmingai dirba užsienio kapitalo įmonėje. Sūnus Linas mokėsi Joniškio žemės ūkio mokykloje. Vaikinas dirba ūkyje — visada šalia tėvelių kasdieniuose darbuose.

Arūnas dar suspėja dirbti ir gaisrininku, ne kartą, ištikus nelaimėi, gelbėjo ūkininkus. Raimonda kuo puikiausiai

priziūri sodybos aplinką, taip pat triūšia seniūnijoje — dirba ūkvede. Šeimos galva puikus įvairiausių technikos meistras — suremontuoja ne tik ūkio techniką, bet, reikalui esant, ir seniūnijos žoliapjovę.

Ūkininkas prisimena, kaip vaikystėje mielai įsiropšdavo į tėvelio vikšrinį traktorių DT-74, o jei juo dar ir pavežiodavo — būdavo tikras nuotykis. Laisvalaikiu ūkininkų šeimyna atokvėpį randa saulėtame Latvijos pajūryje.

Antrųjų namų artuma

(Atkelta iš 5 psl.)

Su dėkingumu vertina sutiktuosius gyvenime ir darbe

Birutė Archipovienė užsiminė, kad jai gyvenimas pasiuntė didelių išbandymų. Anksti Anapilin išėjo šviesaus atminimo sutuoktinis Eugenijus, dirbęs „Šilutės Rambyne“ vairuotoju. Šiuo metu Birutė džiaugiasi dukra Lina, sėkmingai dirbančia „Žemaitijos pieno“ Kauno filiale, sūnumi Vitalijumi, kuris duoną pelnosi Jungtinėje Karalystėje ir gyvena Londone. Dukros šeima augina du sūnus, o sūnaus — dvi dukras. Birutė turi seserį pedagogę

Violetą. Ji nuotaikinga muzikantė. Sesės ir jų mama — ta moteriškoji trijulė, kuri dalinasi džiaugsmiais ir savo rūpesčiais.

„Didžiausias vaistas — pasiaukojimas darbui“, — sako Birutė. Ji vertina žmogišką ir dalykišką „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininko Algirdo Pažemecko paramą, geru žodžiu mini tuometę gamybos direktorę Irena Baltrušaitienę, laboratorijos viršininkę Gražiną Norkevičienę.

Iš draugiško ir veteraniškojo „Šilutės Rambyno“ kolektyvo labiausiai įsiminė vyr. meistrė Valė Pupšienė, meistrė ir technologė Aldona Uznienė, meistrės Erika Gečienė, Stefa Eskertienė, Albina Arna-

Birutė Archipovienė ir Renata Rupšienė gamyboje.

vo nariai įvairiausių darbinių ir gimtadienio sukakčių progomis pagerbiami. Net penkmetį išdirbę įmonėje jau nusipelnė pagarbos. Birutė Archipovienė dėkoja visam kolektyvui, ypač vadovui Algirdui Bladžinauskui už morali-

nį ir materialinį paskatinimą. „Keturiasdešimt metų netruko prabėgti vienoje darbovietėje, bet jie buvo turiningi ir sušildyti puikių bendradarbių artuma, kokią galima jausti tik savo namuose“, — susijaudinusi kalbėjo veteranė.

Ne tik sėkmingai ūkininkauja, bet ir sportiniais laimėjimais garsina Lietuvą

Neseniai Lenkijoje, Gdynės mieste, įvyko Europos svarsčių kilnojimo čempionatas, kur Telšių rajone, Degaičiuose sėkmingai ūkininkaujantis Kęstutis Kasparavičius tapo Europos vicečempionu.

Lietuvos rinktinė neapsiriko į savo sudėtį pakvietusi dalyvauti Degaičių sporto klubo atsto-

vą Kęstutį Kasparavičių. Daugkartinis Lietuvos veteranų čempionatų prizinininkas ir nugalėtojas dalyvavo veteranų 60-64 amžiaus grupėje, svorio kategorijoje per 85 kg, ilgo ciklo rungtyje.

Pasirodymas buvo sėkmingas. Sporto veteranas ir entuziastas iš Telšių krašto tapo Europos vicečempionu antrus metus iš eilės.

Pirmosios 60 veršelio dienų

Pieno ūkio sėkmė priklauso nuo veršelių priežiūros pirmomis 60 dienų po jų atvedimo. Kuo teisingesnė veršelių gyvenimo pradžia, tuo didesnė tikimybė, kad telyčaitės anksti pasieks lytinę brandą, išaugs į sveikas, produktyvias ir pelningas melžiamas karves. Tokios karvės gyvena ilgiau ir greičiau atsiperka.

Krekenų poveikis. Kad krekenos turi ilgalaikį teigiamą poveikį veršelių sveikatai ir augimui, jau seniai mokslininkų patvirtinta įvairiais tyrimais. Ir ne tik, krekenos įtakoja būsimą pieno gamybą ateinančias keletą laktacijų. Tai lemia krekenose esantys imuniniai komponentai. Teisingai krekenomis pagirdyta telyčaitė sparčiau auga, geriau įsisavina pašarus, ateityje yra produktyvesnė ir veršingesnė. Sudarant veršelių auginimo programą, svarbi krekenų kokybė, tinkamas jų kiekis, švara ir šėrimo laikas.

Spartus augimas. Vidutinis paros prieaugis per pirmąsias 60 gyvenimo dienų tiesiogiai lemia didesnę pieno gamybą ateityje. Pavyzdžiui, jei veršelis vidutiniškai per parą priauga 0,4 kg pirmomis 56 dienomis, tai generuoja papildo-

mus 100 kilogramų pieno per pirmąją laktaciją. Rekomenduojama bent jau padvigubinti veršelio gimimo svorį per 56 dienas, o kitomis dienomis augimas turėtų būti dar didesnis. Holšteinų veislės veršeliai per pirmuosius 2 mėnesius nesunkiai galėti priaugti vidutiniškai 0,9 kg per parą.

Ankstyvos ligos. Pirmaisiais mėnesiais persirgtos kvėpavimo ir virškinimo ligos duoda ženklą, kad su tokiais galviju ateityje gali iškilti daugiau problemų. Netgi nesunkūs susirgimai ir gydymas ankstyvame veršelio amžiuje gali lemti, kad tokios karvės produkcija bus mažesnė. Didžiausią rūpestį kelia anksti užklupusios kvėpavimo takų ligos. Jeigu veršelis kvėpavimo takų liga susserga jaunesnis nei 3 mėnesių amžiaus, jam 2,5

Gerinant pieno kokybę, ypačiai svarbus veiksnys yra karvės sveikata. Vienas svarbiausių sveiko tešmens rodiklių — somatinių ląstelių skaičius (SLS tūkst./ml). UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ (UAB NTL) plečia atliekamų paslaugų sritį ir siūlo ūkių valdytojams bei kitiems suinteresuotiems asmenims pasinaudoti galimybe iširti somatinių ląstelių skaičių žaliame karvių piene. Somatinių ląstelių skaičiaus tyrimas atliekamas naudojant matuoklį „Somascope“, dirbantį srauto citometrijos principu. Konservuotus ir numeruotus pieno mėginius galima įduoti vairuotojams laborantams ar žaliavos pirkimo vadybininkams, kurie parveš mėginius į UAB NTL. Paslaugos kaina 1 mėg. — 0,27 euro centai. Tyrimų rezultatai pagal pageidavimą bus perduodami atsakingam zonos vadybininkui, mėginius atvežusiam vairuotojui arba nurodytu telefono numeriu.

karto padidėjo kritimo rizika, sumažėja augimo tempai ir būsima pieno gamyba per pirmąsias dvi laktacijas. Telyčios, ankstyvu augimo laikotarpiu turėjusios kvėpavimo takų susirgimų, labiau linkusios į veršiamosios komplikacijas.

Lengvos diarėjos atvejai būsima laktaciją veikia nežymiai. Tačiau stipresnis veršelių viduriavimas per pirmąsias 60 gyvenimo dienų, po kurio mažėja vidutinis paros prieaugis, pieno gamybą ga-

li sumažinti daugiau kaip 450 kilogramų per laktaciją.

Teisinga gyvenimo pradžia lemia galvijo produktyvumą ir ankstesnę brandą. Ūkininkai turi teikti ypatingą dėmesį šiam jautriam veršelio gyvenimo laikotarpiui. Tinkamai atskirtos, paruoštos ir sugirdytos geros kokybės krekenos, ligų ankstyvame amžiuje išvengimas — yra svarbiausi tikslai, auginant sveikus veršelius. (Šaltinis: www.pienoukis.lt)

li sumažinti daugiau kaip 450 kilogramų per laktaciją.

Teisinga gyvenimo pradžia lemia galvijo produktyvumą ir ankstesnę brandą. Ūkininkai turi teikti ypatingą dėmesį šiam jautriam veršelio gyvenimo laikotarpiui. Tinkamai atskirtos, paruoštos ir sugirdytos geros kokybės krekenos, ligų ankstyvame amžiuje išvengimas — yra svarbiausi tikslai, auginant sveikus veršelius. (Šaltinis: www.pienoukis.lt)

Veršelių auginimo strategija — duokit vandens

Dažnai vandens kokybė veršelių auginimo programose yra nepakankamai vertinama. Tyrimai parodė, kad vidutiniškai tik po 15,3 dienų JAV pieno ūkiuose veršeliams pasiūlomas vanduo. Tačiau dauguma ekspertų sutinka, jog veršeliams vandens reikėtų siūlyti jau 1-2 dieną.

Skatinant veršelius gerti vandenį, svarbu atsižvelgti į vandens kokybę ir kiekį. Vanduo turi būti aukštos kokybės ir šviežias, be to, turėtų būti veršeliui siūloma pakankamai vandens, norint, kad būtų skatinamas sveikas augimas ir didžiojo prieskrandžio vystymasis. Veršeliai, gavę vandens nuo pirmųjų dienų, turės didesnę dienos priesvorį, lengvesnę atjunkymo periodą, jų prieskrandis vystysis greičiau. Tai paprasčiausia ir pigiausia veršelių auginimo strategija.

Kodėl vanduo toks svarbus?

Nes jis skatina:

* Didžiojo prieskrandžio vystymąsi. Veršeliui gimus, jo prieskrandis dar neveikia, prieskrandžio vystymuisi įtakos turi fermentuoti grūdai ir vanduo.

* Fermentacijos procesus. Veršelio suvartojamas pieno pakaitalas patenka į šliužą, kuris ankstyvame veršelio gyvenime yra didžiausia skrandžio dalis. Kai veršeliai laisvai geria vandenį, lengviau vyksta starterio fermentacija.

* Geresnį starterio įsisavinimą. Veršeliai, kurie gali gerti pakankamai vandens, sunaudoja daugiau starterio, todėl auga sparčiau.

Kiek veršeliui reikia vandens?

* 1 arba 2 dienų amžiaus veršeliai gali gerti nuo 0,5 iki 1 litro vandens. Svarbu, kad van-

duo jiems būtų lengvai prieinamas.

* Vandens kiekis priklauso nuo sušeriamo pieno pakaitalo kiekio. Pavyzdžiui, jei veršeliui sušeriama 2 litrai pieno per dieną, tada reikėtų apie 3 litrų vandens. Tačiau, jeigu šeriama daugiau nei 3 litrai pieno pakaitalo per dieną — vandens reikės apie 2,5 litro.

* Vyresniems veršeliams reikia daugiau vandens. Iki veršeliai pasiekia 2 mėnesių amžių, jiems turėtų būti patiekta nuo 10 iki 12 litrų geriamojo vandens per dieną.

* Esant aukštai temperatūrai, veršeliams reikia gerti daugiau. Kai temperatūra 20 laipsnių, vandens suvartojimas gali padidėti 33 proc. ar daugiau, kai temperatūra 32 laipsniai — suvartojimas gali padvigubėti.

Svarbiausia — vanduo šviežias, švarus ir kokybiškas

Svarbiausia užtikrinti, kad vanduo, tiekiamas veršeliams, būtų šviežias ir švarus. Kibirai pašarams ir vandeniui turi būti atskiri.

Būtina du kartus per parą valyti veršelių šėrimo indus. Prastos kokybės vanduo gali įtakoti vandens ir starterio suvartojimą, veršelių sveikatą, didžiojo prieskrandžio vystymąsi, pieno pakaitalo ir elektrolitų kokybę. Be to, plaunant ir dezinfekuojant veršelių šėrimo įrangą, didelį vaidmenį vaidina būtent naudoja-

Technika

Ruloninį presą (diržinis, rankinio valdymo), vartomus plūgus, savo darbo vagotuvą ir 6 telyčias Plungės r. Tel. 8~600 39035.

Gerą naudotą melžimo agregatą. Kaina 800 Eur. Tel. 8~652 48546.

Dviejų vagų bulvių sodinamąją (baltarusiška), bulvių kasamąją (baltarusiška), dviejų vagų plūgą (baltarusiškas). Tel. 8~611 59661.

Kultivatorių (2,4 m pločio, prideda akėčias) prie traktoriaus T-40. Tel. 8~614 65462.

Pelkinį dvivagį plūgą, savos gamybos medžio tekinimo stakles, plieninius vamzdžius 9 m ilgio, 60 cm skersmens), diskinę žoliapjovę (rusų gamybos). Tel. 8~600 88769.

Šienapjovę (dalginę, mažai naudota), arklinį plūgą, pieno separatorių (elektrinis). Tel. 8~684 89008.

Žemės ūkio padargus: šieno grėblį (5 žvaigždžių), šieno vartytuvą, vienvagę bulvių kasamąją (svaidomąją) Plungės rajone. Tel.: 8~618 26658; (8~448) 71831.

Traktorių T-25 (1989 m., kaina 1850 Eur). Tel. 8~687 36892.

Traktorių MTZ-50 (važiuojantis, su dokumentais), 3 kub. m cisterną su ratais, 4 žvaigždžių grėblį-vartytuvą (mažai naudotas). Tel. 8~615 49798.

Traktorių T-25 (1989 m., kaina 1850 Eur). Tel. 8~687 36892.

Gyvulius

25 holšteinų veislės veršingas telyčias. Tel. 8-657 53553.

Vieno veršio karvę (veršiovos balandžio mėn.). Tel. 8~608 90989 (Plungėje).

Veršingas telyčias ir karves iš ekologinio ūkio. Tel. 8~624 09922 (Plungės r.).

Lietuvos juodgalvių veislės gyvenavėlių genofondinį aviną (1,2 metų, arba keičia), ėriukus, melžiamą 3 metų ožką. Tel.: 8~616 24533; 8~698 39519.

Kitas prekes

„DeLaval“ pieno šaldytuvą 800 kg Rietavo sav. Tel. 8~614 94439.

Cisterną (3 kub.m, su ratais), grėblį-vartytuvą („žvaigždinis“). Tel.: 8~676 27676; 8~647 37402.

Kitas prekes

Elektrinį melžimo aparatą bei naudotas vartytuvo DOBILAS padangas. Tel. 8~612 42216.

Pieno gamintojų dėmesii!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (2000, 3200, 3600 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.

30-ojo gimtadienio proga:

Nerijų Zamulskį (gegužės 28 d.) — vairuotoją laborantą;
 Paulių Studencovą (gegužės 11 d.) — sandėlininką prekių atrinkėją;
 Simą Šepiką (gegužės 7 d.) — gamybos direktorių (UAB „BMVK“);
 Dovilę Bielskienę (gegužės 26 d.) — pardavėją vedėją (UAB „Čia Market“);
 Donatą Mockienę (gegužės 6 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Ingą Apolianskienę (gegužės 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Vitaliją Dereškevičiūtę (gegužės 22 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Mantą Girdenį (gegužės 18 d.) — operatorių;
 Violetą Drobniene (gegužės 15 d.) — rinkos vadovę;
 Aušrą Gedvilienę (gegužės 14 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Janį Fišerį (gegužės 16 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
 Dženetą Jankauskienę (gegužės 11 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Jurgitą Arbatauskienę (gegužės 8 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Genadijų Šeršenį (gegužės 14 d.) — fasuotoją;
 Artūrą Jurgaitį (gegužės 11 d.) — vairuotoją vadybininką;
 Remigijų Skurdauską (gegužės 11 d.) — apsaugos darbuotoją;
 Sonatą Švilpaitę (gegužės 20 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Liną Gorbunovienę (gegužės 20 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Astą Martišienę (gegužės 8 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Alvyrą Bedaugienę (gegužės 16 d.) — gamybos darbininkę;
 Žygintą Bačiūną (gegužės 15 d.) — sandėlininką prekių atrinkėją;
 Mindaugą Bartkų (gegužės 31 d.) — operatorių;
 Ritą Lapinskiene (gegužės 28 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Nerutę Raudavičienę (gegužės 30 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Nijolę Andruškiene (gegužės 25 d.) — virtuvės darbuotoją;
 Birutę Sudeikiene (gegužės 2 d.) — pieno surinkėją.

60-ojo gimtadienio proga:

Vytautą Racevičių (gegužės 16 d.) — katilinės operatorių;
 Bronę Puidokiene (gegužės 19 d.) — pieno surinkėją;
 Rimą Kiršienę (gegužės 4 d.) — pieno surinkėją;
 Alą Žiaugienę (gegužės 30 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

65-ojo gimtadienio proga:

Eleną Metlovą (gegužės 12 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

30 metų darbo sukakties proga:

Eugeniją Basienę (dirba nuo 1986-05-06) — gamybos darbininkę.

20 metų darbo sukakties proga:

Marių Venckų (dirba nuo 1996-05-07) — cip operatorių;
 Eugeniją Varneliene (dirba nuo 1996-05-01) — pieno surinkėją;
 Evaldą Laurinavičių (dirba nuo 1996-05-22) — elektrokrautuvo vairuotoją.

15 metų darbo sukakties proga:

Algimantą Pagojų (dirba nuo 2001-05-24) — vairuotoją ekspeditorių;
 Danguolę Makariene (dirba nuo 2001-05-21) — užsakymų priėmėją;
 Gitaną Galdikiene (dirba nuo 2001-05-21) — buhalterę (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Birutę Zelbiene (dirba nuo 2001-05-22) — operatorę (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Martyną Zemaitį (dirba nuo 2001-05-04) — kūrį, šaldymo įrengimų mašinistą (ABF „Šilutės Rambynas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Vacį Airošių (dirba nuo 2006-05-09) — šaltkalvį;
 Jolantą Vikniene (dirba nuo 2006-05-19) — gamybos darbininkę;
 Vaidotą Dovydauskį (dirba nuo 2006-05-11) — apsaugos darbuotoją;
 Arūną Baranauską (dirba nuo 2006-05-10) — vairuotoją ekspeditorių;
 Džiuljetą Beržiniene (dirba nuo 2006-05-02) — operatorę (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Genovaitę Rupšienę (dirba nuo 2006-05-03) — operatorę (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Rasą Ranonienę (dirba nuo 2006-05-29) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
 Aidą Steponavičienę (dirba nuo 2006-05-10) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

5 metų darbo sukakties proga:

Arūną Augustą (dirba nuo 2011-05-03) — automatiką elektriką (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Dianą Betaitienę (dirba nuo 2011-05-12) — brigadininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Osvaldą Damavičių (dirba nuo 2011-05-23) — operatorių (ABF „Šilutės Rambynas“);
 Rasą Šmitienę (dirba nuo 2011-05-20) — laborantę (ABF „Šilutės Rambynas“).

SŪRIO DŽIUGAS[®] III ŠOKOLADO FONDU

4 porcijos
 Jums tiktas:
 250 g juodojo šokolado
 250 ml riebūs grietinės
 120 ml riebus pieno
 žuvinės ašiesios
 paprikos milteliai
 4 skardinę brandinų
 sūrio DŽIUGAS[®] gabalėlių

Šokolada susmulkinkite, išrinkite karamė su grietine ir sūriu, pagardinkite aštrią a papriką. Masę supilkite į fondui indą arba į šildymui tinkamą dubenį, jei šildysite ant viryklės ar mikrobangų krosnelėje, šmeikite lazdelemis ar sakute sūrio DŽIUGAS[®] gabalėlius, mėkite į šokolatą ir mėgaukitės.

Lietuviški DIONE ledai gavo aukščiausią „Grand Gold“ įvertinimą tarptautiniuose apdovanojimuose

Tarp 82 valstybių ir 3160 skirtingų produktų lietuviški DIONE vaniliniai ledai su sūdyta karamelė, belgišku šokoladu ir lazdynų riešutais per tarptautinius „Monde Selection“ apdovanojimus Belgijoje gavo aukščiausią „Grand Gold“ įvertinimą.

Seniausio kokybės vertinimo instituto „Monde Selection“, Belgijoje įkurto 1961 metais, aukščiausią apdovanojimą „Grand Gold“ gavo tik tie produktai, kurių bendras teisėjų vertinimas 100 procentų atitiko visus reikalaujamus rodiklius. „Mums tai didžiulis įvertinimas, juo be galo didžiuojamės. Pastarasis ledų įvertinimas tik dar kartą patvirtino aukščiausią DIONE kokybę ir vertingą sudėtį. Sieksime, kad lietuviški ledai ir toliau būtų labiausiai vertinami ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje“, — sakė akcinės bendrovės „Klaipėdos pienas“ generalinė direktorė Rita Pažemėkaitė-Digrienė.

Renginyje „Monde Selection“ ledus vertino 70 teisėjų — nepriklausomų ekspertų iš viso pasaulio, tokių kaip „Michelin“ žvaigždutes pelnę virtuvės vadovai, Prancūzijos kulinarijos akademijos nariai, universitetų profesoriai, kokybės ir sveikatos konsultantai. Iš 3160 produktų buvo išrinkti 2952 laimėtojai, jie apdovanoti keturių tipų prizais: bronzos, sidabro, aukso ir aukščiausiu „Grand Gold“ apdovanojimu, kuriuo įvertinta tik 412 produktų.

DIONE ledai, kaip ir kiekvienas produktas, teisėjų buvo vertinami pagal 20 skirtingų rodiklių, o laboratoriniai tyrimai buvo atliekami privačiuose institutuose. DIONE sūdytos karamelės ledais pradėta prekiauti tik 2015 metų gruodžio mėnesį. Užburiantį jų skonį kuria ir kokybę atspindi natūralus pienas ir šviežia grietinė, sūdyta karamelė, pieniš-

kas belgiškas šokoladas ir karamelizuoti lazdynų riešutai. Belgiško šokolado tiekėjas turi nuosavas kakavmedžių plantacijas, todėl atrenka tik aukščiausios kokybės pupeles ir prižiūri visą procesą nuo pupelių iki šokolado gamybos.

Natūralus pienas ir šviežia grietinė gaunama iš Lietuvos ganyklose nevaržomai besiganančių ir šviežią žolę rupšnojantių vadinamųjų laimingų karvių. Visos ledų sudedamosios dalys yra tik aukščiausios kokybės, kruopščiai atrinktos ir gautos tiesiogiai iš patikimų, sertifikuotų tiekėjų. Tai 100 procentų natūralūs ledai: be konservantų, saldiklių, augalinių riebalų ir priedų. DIONE — pagaminta Lietuvoje, pripažinta pasaulyje už skonį ir kokybę. Nepamirškite, kad DIONE — lietuviški Premium klasės ledai, kuriuos gamina akcinė bendrovė „Klaipėdos pienas“.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Ligonis g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370 444 22391, faksas +370 444 69210.
 El. paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpua.info

Redakcinė kolegija:
 Rolda Banisnė;
 Renata Balcrušaitienė; Jolanta Eitrišienė;
 Mindaugas Dejauskas.

Spausdino Štalių „Litnago“ spaustuve.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995-09-28, kartą per mėnesį.
 Tiržas 3000 egz.

Rašykite! Skambinkite!
 Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391.
 el. paštu: lpua.info@gmail.com

